

midler og en ophævelse af lovens bestemmelse om hæftestraf. Det sidste er blot en konsekvens af, at vi herinde i maj afskaffede hæftestrafpen på straffelovens område.

En bredere anvendelse af miljøafgiftsfondens midler er helt på sin plads, fordi støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug er under udfasning og ikke længere lægger beslag på ret store dele af de tilstedeværende midler. Det er helt fornuftigt i stedet for at anvende midlerne til miljøforbedrende initiativer i jordbruget generelt og til kontrol med fødevarerproduktion, -forarbejdning og -afsætning.

Så alt i alt er det et særdeles hensigtsmæssigt forslag, som vi håber får en hurtig og gedigen behandling i udvalget.

Karsten Nonbo (V):

De foreslåede ændringer i loven om bemyndigelse, som der lægges op til her, indeholder tre dele:

Punkt 1: Bemyndigelse til ministeren om at fastsætte regler om hel eller delvis betaling af administrationen ved EU's markedsordninger og kontrol af disse. Begrundelserne for det er den megen bureaukrati, der foreligger ved udbetaling af eksportstøtte, og for 50 pct. af ansøgningernes vedkommende – det svarer til 10.000 ansøgninger – udbetales der 350.000 kr. svarende til 35 kr. pr. ansøger, som nævnt af den tidligere ordfører. Det vil sige, at da der udbetales 3 mia. kr. i alt, så kan jeg regne ud, at de andre ansøgere gennemsnitligt får lige knap 300.000 kr. stykket. Det er tal, jeg godt vil have testet for nærmere gennemregning, før jeg sluger dem råt for usødet.

Så kan man spørge: Giver det mindre bureaukrati at opkræve 200 kr. på eksportstøtteområdet, før man ser på en ansøgning? Ja, de, som afskæres fra at søge, sparer i hvert fald et frimærke. Men giver det ikke tilsvarende mere bureaukrati at skulle tjekke, om der er indbetalt for ansøgningen, før den behandles, eller er det meningen, at man blot rent teknisk trækker 200 kr. fra hver ansøgning? Hvad hvis nogle så fik søgt et beløb på under 200 kr., skal de så indbetale for sagsbehandlingen alligevel? Var det ikke mindre bureaukratisk med en minimumsgrænse, så man hverken fik gebyrer eller ansøgning ind til behandling?

Men så var der måske ikke den store anledning til også at plukke de større beløb for 200 kr. Det er jo alt andet lige en slags skat, hvad

man end finder på at kalde det. Det nedbringer i hvert fald modtagernes indkomst.

Nu er 200 kr. blot nævnt som et eksempel. Det er ikke skrevet ind i lovforslaget. Hvad hvis ministerens embedsmænd i morgen finder ud af, at 450 kr. er et mere dækkende beløb?

I finanslovsforslaget for 2001 er afsat yderligere 75 mio. kr. årligt over 4 år til direktoratet. Der er afsat 1 mio. kr. til IT. Det er vel til registrering af den her gebyrindbetaling. De 75 mio. kr. er bl.a. motiveret med brug af 12 nye årsværk.

I anbefalingen til dette lovforslag skrives, at gebyret vil spare 10 stillinger. Er der så kun brug for to stillinger, hvis det her lovforslag vedtages, eller er der i virkeligheden brug for 22 stillinger, hvis det her lovforslag forkastes?

Er der tvivl om de andre tal, så må vi dog konstatere, at gebyrerne af ministeren er beregnet til at indbringe 25 mio. kr. samlet, og at disse 25 mio. kr. alt andet lige vil fragår erhvervene i forhold til i dag. Det er konkurrenceforvridende i forhold til øvrige EU-lande. Det er en barsk pille at sluge, når der i forvejen er problemer med de lange udbetalingstider.

Samtidig vil gebyropkrævningen ramme de mindre virksomheder på eksportstøtteområdet med stor skævhed. Har man overvejet muligheden for at akkumulere ansøgningerne for mindre beløb over en tid og dermed få færre ansøgninger at behandle? Det vil være en fordel for firmaer, som handler med mindre enheder og færre varepartier. De vil i givet fald skulle give en længere kredit, men de vil til gengæld få deres penge. Kredittiden er de for øvrigt allerede vænnet til med de lange udbetalingstider, som præsteres i dag.

Nu er det blot ikke oplevet så frustrerende på den måde her, når man selv har medvirket til de lange indbetalingstider ved at akkumulere. Tilsyneladende er det ikke muligt. Noget tyder på, at gebyret skal betales pr. varelinje på samme blanket. Ja, så træder det jo tydeligt frem, at der er tale om en skat og ikke et gebyr.

Landbrugsraadet påpeger, at der ikke er hjemmel til gebyr, men derimod til en bagatelgrænse, og derfor vil jeg indstille, at man forhandler videre om en bagatelgrænse.

Punkt 2 i lovforslaget er, at ministeren kan anvende promilleafgiftsfondens penge til miljøforbedrende initiativer til kontrol af fødevarerproduktion, forarbejdning og afsætning.

Pengene er opkrævet i landbruget både direkte og indirekte, og de anvendes i dag til sydomsbekæmpelse, produktionsudvikling, af-